

New Hope Luterilainen Seurakunta

189 Regent Street
Sudbury, Ontario
P3C 4C4

21.6.2020 – 3. sunnuntai helluntaista

Kutsu Jumalan valtakuntaan

Tekstit:

Päivän psalmi Ps. 18:17 – 20, 26 – 29
1. lukukappale Sak. 1:3 – 6
2. lukukappale 1. Kor. 1:26 – 31
Evankeliumi Luuk. 19:1 – 10
Päivän virsi 408

Esirukouksissamme: Aline, Fred, Pentti, Esmé, Martha, Derek, Maria ja Kai.

Rukous:

Jumala,

nykyisyys täyttää ajatuksemme kiinnostavilla ja ahdistavilla asioilla.

Tulevaisuuteen, valtakuntasi juhlaan, emme edes ymmärrä kaivata.

Havahduta meidät tajuamaan, että tulevaisuus on jo läsnä kaikissa ratkaisuisissamme.

Auta näkemään, että sinä luot uutta. Auta kuulemaan, kun kutsut meitä.

Auta liikkeelle sinun tulevaisuuttasi kohti. Tätä rukoilemme

Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä.

Katkelmia Petri Karttusen saarnasta Joensuussa 2011

Täytyy myöntää, että olen virsivalinnoissa usein karttanut tuttua virttä "Joutukaa sielut, on aikamme kallis". Se on toki kelpo virsi. Monia tuo virsi tuntuu kuitenkin ahdistavan. Heidän mielestään virsi kehottaa jatkuvaan kiireeseen ja toimeliaisuuteen. He kuulevat vain sanat: "Joutukaa!", "On aikamme kallis!", "Ei nukkua auta!", "Velto ei voita!", "Ei aikaansa tuhlata saa!" "Kiiruhda!" Tällainen saattaa tuntua niiden ahdistamiselta, jotka eivät jaksa, niiden, jotka uupuneina kaipaavat lepoa ja hiljentymistä. He joskus nostavat tämän virren esimerkiksi työkeskeisestä luterilaisesta työmoraalista.

No, ainakaan Lutherilta ei löydy kehotuksia jatkuvaan raadantaan ja hosumiseen. Hän kyllä muistutti usein, että kaikki rehellinen työ on kutsumus, jossa saamme palvella toisiamme ja Jumalaa. Samalla hän muistutti lepopäivän ja hiljentymisen merkityksestä, jottei se, mikä elämässä tärkeintä, jäisi arkisten huolien ja raadannan keskellä sivuun.

Ihmisten uupuminen työhön on ensi sijassa oman aikamme tuotetta. Se liittyy ahneuteen, yhä korkeamman elintason janoamiseen. Se liittyy työn tuottavuuden arvostamiseen yli kaiken muun, ankaraan kilpailuun työelämässä ja ihmisten tarpeeseen täyttää toistensa odotukset ja etsiä ihmisten kunniaa ja arvonantoa. Jatkuva kiire, suorituspainet ja uupuminen kertovat aikamme vääristyneistä arvojärjestyksistä.

Kun tarkastelemme virttä tarkemmin, huomaamme, että juuri noista elämän vääristyneistä arvojärjestyksistä tuo virsi varoittaa. Ei se yllytä yhä suurempaan tuottavuuteen ja uurastamiseen. Virsi ei varoita velttoudesta työssä, vaan hengellisestä laiskuudesta, joka keskiajalla nimettiin yhdeksi kuolemansyyniksi mm. ahneuden ohella.

Hengellinen laiskuus on sitä, että Jumalan kutsu yhteyteensä, hengellinen elämä, hukkuu kaiken muun, muka tärkeämmän ja ajankohtaisen alle. Tästä hengellisestä velttoudesta tuo tuttu virsi varoittaa: "Maailman rakkaus mielestä heitä, riemuiten riennä jo kotia päin." Ehkä juuri hengellinen laiskuus on se tämän ajan tauti, joka saa kaiken arvomaailmamme vääristymään niin, että elämä uuvuttaa ja sen ilo katoaa.

Katsokaamme tämän päivän evankeliumia, tuttua kertomusta Sakkeuksesta, tästä näkökulmasta. Sakkeus oli toimelias ja ahkera mies. Hänelle hyvä elintaso oli niin tärkeä asia, että hän oli valmis luopumaan monesta mielestään vähemmän tärkeästä

saavuttaakseen perheelleen taloudellista turvallisuutta ja vaurautta. Liikevaihtovero tai arvonlisävero eivät ole mitään tämän päivän keksintöjä. Menneinä aikoina sitä perittiin kaupunkien porteilla tulleina myytäväksi tuodusta sadosta ja muista tuotteista. Kauppaa sai käydä vain kaupungeissa, jottei vero olisi jäänyt keräämättä.

Rooman valtakunnan provinseissa kaupunkitullin periminen oli ulkoistettu parhaan tarjouksen tehneille. Se oli tuottavaa ja laillista liiketoimintaa, jossa menestyi, jos oli ahkera, määrätietoinen ja riittävän ahne. Mutta omien arvostusta hommasta ei saanut. Omilta maanmiehiltä kiskominen pakanallisen miehittäjän hyväksi ja itselle toi tullessaan vain halveksumista, syntisen leiman ja sosiaalisen eristämisen. Mutta vaurautta ja rahaa ja viranomaisten antamaa suojaa senkin edestä.

Tällainen mies oli Sakkeus. Ehkä hän oli kuitenkin uupunut yksinäiseen raadantaansa siinä roomalaisten rakentamassa oravanpyörässä, johon hän oli ahneuksissaan suostunut. Hän kaipasi jotain arvokkaampaa, hän kaipasi tietä ulos, jotain, joka antaisi takaisin ilon, yhteyden Jumalaan ja hänen kansaansa. Mutta siinä roolissa, johon hän oli kerran suostunut, se oli äärimmäisen vaikeaa. Hän kaipasi Jumalaa, mutta pelkäsi ihmisiä ja heidän pilkkaansa.

Se, mitä Sakkeus oli kuullut Jeesuksesta ja hänen opetuksestaan, kiinnosti Sakkeusta, se suorastaan janotti. Hän halusi kuulla ja nähdä, mutta salaa muilta. Ehkä Sakkaus oli siinäkin kuin nykyajan ihminen, joka muiden ihmisten tähden arkailee tulla kirkkoon.

Mutta Jeesus huomasi Sakkauksen. Hän näki, että Sakkeuksen sisimmässä oli avointen ovien päivä. Siitä Jeesus astui sisälle. Hän sanoi: Tule alas Sakkeus, tule rohkeasti esiin, ihmisten ilmoille! Minä tulen tänään sinun kotiisi. Ilmeni, ettei Sakkaus ollut suotta pelännyt ihmisiä. Hurskaatkin ihmiset osaavat olla ankaria ja säälimättömiä. Heidän lyömänsä leimat ovat tiukassa. Ja mihin leimakirveet on kerran isketty, sitä kohti lyödään jatkossakin armottomasti. Ja osansa sai myös Jeesus, joka astui kotiin, jota kaupunkilaiset olivat tottuneet katselemaan sekä kadehtien että halveksien.

Mutta Sakkeus ei siitä piitannut. Hän oli jo kulkenut vanhan tiensä loppuun, umpikujaan saakka. Nyt hänelle oli avautunut uusi tie, tie vapauteen ja iloon. Hän oli valmis luopumaan menneen painolastista. Puolet omaisuudesta annan niille köyhille, joita olen saanut joka päivä katsella kaupungin portilla. Ja niille kaikille, joilta hyvin muistan kiskoneeni omaan taskuuni yli taksan, haluan antaa korkojen kanssa takaisin.

Jeesus sanoi, että Sakkeuksen kodille oli koittanut pelastus. Pelastus – se on paljon sisältävä sana. Pelastus oli vapautta, vapautta siitä oravanpyörästä ja eristyneisyydestä, elinkautisesta häkistä, johon Sakkeus oli itsensä ja perheensä ajanut. Nyt oli alkamassa uusi, yhteyden avautumisen, jakamisen ja ilon aika. Pelastus oli myös paluuta sen siunauksen ja niiden lupausten osallisuuteen, joka Sakkauksellekin Aabrahamin jälkeläisenä kuului. Mutta ennen kaikkea pelastus oli yhteyttä häneen, jonka Jumala oli luvannut profeettojensa kautta lähettää kansansa pelastajaksi. Hänessä, Jeesuksessa, iankaikkinen pelastus oli tullut Sakkeuksen kotiin.

Hengellinen velttous oli vaivannut Sakkeusta. Se ei kuitenkaan ollut saanut hänestä lopullista otetta. Kuolemansynti ei ollutkaan kuolemaksi. Sakkeus oli seurannut kaipaustaan. Sana oli saanut hänet liikkeelle, vaikka arkana ja pelokkaana. Ovi oli avoinna ja Jeesus oli astunut siitä sisälle. Jeesus oli parantanut, vapauttanut Sakkauksen ja koko hänen kotinsa. Elämä ja vapaus voittivat.

Tähän Sakkauksen iloon meitä kannustaa tuo päivän virsi: Joutukaa sielut. On aikamme kallis, vuotemme virtana vierivät pois. Jeesus ei syntisen sortua sallis. kaikille armosta autuuden sois.

Ole hyvä ja muista lähettää uhrilahjasi. Lahjoittamisen helpottamiseksi meillä on nyt lahjoittamispainike New Hope seurakunnan nettisivulla osoitteessa www.nhlc.ca Aikaisemmat sunnuntaisaarnat löytyvät nettisivulta.

Puh: 705-673-2933 E-mail: office@nhlc.ca Verkkosivu: nhlc.ca

Facebookissa: New Hope Lutheran Church